

125

Christian Christensen. of 18. April
1861. Opdaget på Vallerholmen 1868.
balletdamer juli 1877. - Sekond-Damer
1882.

Erindringer
fra mit
Theater og Privatliv.
1^{ste} Bind.
(Omfatter Aarene 1868 til 1883.)

Saalbygget i Mai 1893.

Fri Løding kommer ind med Lyset i Haanden iført Natkappe, Natkøje
 og Skjort jeg sagde til Fader, at jeg syntes det var underligt at hun ikke gerne
 rede sig for at vise sig for saamange Mennesker i den Taaklødning.
 Efter at have vovt paa Comedie med Fader bestemte jeg nu ikke anden hjem
 me end selv spille Comedie med min Moders Høkkenfarklode over Skuldrene
 som en lang Kappe et rødt uildent Halsstæklode omkring Halsdet som
 Turban, agerede jeg, foran var blankt mahanje Secretor, som tjente
 mig som Spejl. Sammeen kom og i Midten af et just skulde Poinene
 antages, mine Forældre havde bestilt dem til af følge Hø Gades
 Raad og henvende dem paa Theatret og en smuk Morgen vandrede min Fader
 med mig ned Haanden pa var beskedne Bolig i Klauvødene No. 8, jeg naturligtvis
 i fuld Tid, over til det kongelige Theatret. Med forventningsfulde Følelser blev
 vi af Portieren vist op i Damsalen hvor han bad os vente til Hø Producenten
 kom, som var Løser for Poinene, jeg betogtede den store skumle Sal med angst
 de gik, men saa kom der nogle smaa Tige i lyse borte Høler og Dreng
 Hædtkloder, de ledede og muntede dem i Salen hvilket naturligtvis var noget
 for mig og betog de bange Følelser, en af Eleverne opstod Hø Producenten paa fan
 gen og raabte, "Der er døen!" hvorpaa alle stillede sig paa Stads og al Leg ophørte.
 Hø Producenten kommer ind i Salen, han har et rigtig venligt og rart etrusigt, han
 gaar hen imod os hilser paa Fader og klapper mig paa Hønden, Fader frem
 kommer med sin Bejoring og fortæller, at jeg har gaet til Dams hos Hø Gade
 og at han har anbefalet Fader at lade mig gaa den Vej. Hø Producenten ber mig
 om at tage Klodene af, han vil se mine Fødder og min Trist, han syntes
 at være tilfreds med begge Dele og efter at jeg paa Høserokken har marcheret
 et Par Gange op og ned af Gulvet, lover han at antage mig paa Tønde,

skjændt, som han siger, at jeg er temmelig lille, ^{efter} de med boder kan Fader sende mig
 nogle Dage ^{derop} reiseopfordret med Kloden som de andre Dreng, Iko lenne Theatret
 selv. Vi gaar nu hjem og fortæller Moder, hvordan det er gaaet, og nu bliver der jo travlt
 med at faa nyt Kloder til mig og jeg er jublende glad over at jeg snart skal over
 og vore sammen med alle de røde smaa Poin. Nogle Dage efter er alt i Orden
 og fulgt af min Fader og med mine Hædtkloder under stemmen gjar jeg min
 første Entet indenfor Kunstens Tempel. Jeg bliver firt op til et Tønde paa
 hvis Dør staar malet No. 10, det er Drengens Taaklødningstønde, det er et
 langt smalt Tønde hvis hele Høbberment bestaar af et langt Bord hvori der
 er anbragt Skuffer ovenpaa Bordet ^{stod} nogle Spejle og paa hver Side af Spejlens
 var anbragt Gasblæs, en tavelig Servant og en to fire Stole udgjær Resten af Høbbermen-
 tet, Høseren var en lang Knagerokke opstaaet hvorpaa Eleverne hangte deres
 Klodestøppe ved Vinduet var indlagt Varmear og en Varmear ^{hvor} der ^{var} anbragt
 var anbragt en Messingkan til at udlukke Dampen naar Tøndet blev for varmt.
 Med min Takke under stemmen blev jeg stillet til Studiens for Tøndets Rebaere som
 alle sad paa Bordet og betogtede den ny ankomne med ungegtsende Høner, der
 var fire Dreng paa Tøndet frøiden mig, hvor Naom var Christian Laurberg,
 Frans Paulsen, Christian Jensen og Emil Møller, det første jeg maatte, var at gjøre
 en Compliment for hver især, naturligtvis for den ældste først som var Laurberg,
 derefter fik jeg anvist 3 Knager hvorpaa jeg kunne anbringe mine Kloder i en
 bestemt Orden og samtidig blev der mig anvist Siddeplads paa Gulvet under
 Knagerne. Jeg satte mig ganske rolig ned paa Gulvet og begyndte at klode mig
 om hvilket knet en Del for mig da jeg var vant til at blive hjulpet af Moder
 hjemme, da jeg havde piddent Taaklødningen tog en af Drengene mig med ned
 paa Laurens Tønde hvor jeg skulde have Iko, de var alle for store til mig

4/ men efter nogen Tiden var der et Par Tjenerer som jeg kunde passe og med dem paa vandte vi op i Dansesalen hvor Smørgsøerne flokkedes om mig med Spørgsmaal om hvad jeg hed og hvor gammel jeg var osv. osv.
Nu kom Hr Broderen Skolen begyndte og jeg anviist Plads bagved ^{bagved} hvor jeg maatte hoppe med saa godt jeg kunde, da Skolen var færdi klodte jeg om og efter at have ondt af min Moder, den behøvijs Uden og havde gjæstmænds Complimenter for Kammeratene fik jeg lov at gaa hjem. Den næste Dag jeg kom igjen, blev der antaget en lille Dreng ved Navn Hans Beck, han fik anviist Plads paa Gulvet ved Siden af mig og vi to skulde nu til at opdrages af de gamle Drengene. I den første Tid var de meget skikkelige imod os, men da vi vare bleve noget ældre i Gaarde begyndte der en haard Tid for os, thi for de mindste Farselsler vankede der Prefigener, naar vi fik en haard kængt en Iko der hvor Stampen skulde kæng, straks en Lussing, og altid med den Trøst, at vi i proberte paa at sladre til Loren eller hjemme, skulde vi faa mange flere. De havde mange Maader at strafpe os paa og paa Anledninger der til var der altid Udveje, naar vi kom fra Dansesalen og vi havde været uopmarksomme, blot vendt hovedet til gal Side, Lussing, og des paa ^{des paa} trøtte og varme som vi vare, straks beordret den ældste en af os til, at hente ham et Glas Vand, men det var aldrig tilpas enten var der for lidt eller for meget Vand i Glasset eller ogsaa var det ikke rent nok, des paa straks ud efter et nyt Glas, dette kunde gjentage sig henimod en halv Lines Gang for hver af de fire ældste, saadan, at vi kunde hente en 40 Glas Vand for vi fik Lov til at spise vor Frukost, og naar saa den kom frem og de saa at jeg havde lakkat Smørgsøer

5/ med skulde vi bytte, men det stod jeg mig aldrig ved, thi de stak mig noget gammelt kært Fidelehed ud som de ikke selv gad spise, og naar jeg saa kom hjem og Moder spurgte mig hvordan min Mad havde smagt mig maatte jeg jo altid sige, at den havde smagt mig dejligt. En Gang fandt de paa at holde mig nogen aars Vaimeaunen en af dem aabnede for Damphansen saa at den varme Dampf stammede ud hvilket naturlignis bragte mig til at skruje i vilden Sky indtil de holdt op, det var en højst original Maade at faa Dampbad paa. En Lørdag Færdig dag maa jeg ha færet mig meget haardt, jeg kan ikke længere erindre hvornår Farselsen har bestaaet, men de spundte mig over nogle Stole og gennem, pyggede mig saa eftertrykkelig med deres Remme saa at min Pjog var aldeles rødstrøket af Slagene. Nogle Maager skulde jeg have rent Linned paa, det faa, gik altid inde ved Kakkellunden, hvor min Broder og jeg stod paa en Stal medens Moder hjalp os, den Maager søgte jeg stadigvæk at unde mig saa, danne at Moder ikke fik Pjogen at se, men Moder anede at der maatte være noget galt og efter lang Talemønter maatte jeg ud med Historien, Fader blev tilkaldt og blev naturlignis rarende over at se mig saadan tilvædt men uagtet at jeg bad Fader med godende Jaar om at lade være med at sige noget mere paa Theatret, gik han dog med mig derover den næste Dag og klagede derover til Hr Broderen, Drengene fik en ordentlig Afroffing, men jeg en adentlig Lussing fordi jeg var gaaet hjem og sladre. Sam det ses heraf var der jo ikke andet at gjæve end finde sig i Sækkene men mange Gange naar jeg gik paa Theatret var det ikke med det glædeste Sind, thi Pjog var jeg jo altid sikker paa at faa.

Samtidig med at jeg blev antaget ved Theatrets Danseskole, kom jeg til at frekventere dets Løse-skole, den holdtes ^{for Drenge} i Theatrets Balletfløj for Drenge under Ledelse af forhenværende Balletdanser Valdemar Nohm som havde taget Skolelærereksamen, Smaapigene fik Skoleundervisning af en Frøken Beckmann i hendes Hjem i Smallegade No. 12. V. Drenge mødte Kl 1 i Føjten og blev undervist i de forskellige Skolefag samt Fransk og Tydsk, Kl 3 oplynte Undervisningen saa det var ikke store Sager der kunde anerkendes i den Tid, dog saalange at Undervisningen blev givet paa Theatret hvor der af og til kom Besøg af Brodersen eller Balletmesteren og der ligesom var nogen Kontakt med Lore og Elever fik vi dog altid meget godt, men da Skolen i Aaret 1871 blev flyttet til No. Nohms Bolig i Svartegade No. 8, 2^{de} hvor han selv havde Skriveinstituttet blev Skoleundervisningen kun jæmmelig. Nu var alt Oprydning færdig, vi mødte Kl 1 som ordinært, men No. Nohm der under vidste i en anden Skole til Kl 1 kunde ikke naa at være hjemme i Svartegade før Kl 1⁴ i det Kvartel maade vi os paa forskellig Maade saasom med at spille Klunk, staa med Papirskjuler og lignende Ting, naar Loren saa kom blev vi sat i Stydje med at skrive eller regne, men det varede ikke ^{mere} længere end en 10 Minutter saa hed det; Løj de Bøger vok og jeres franske Lørebøger. Naar vi saa var kommet godt igang med at løse Fransk saa ringede det, det var Elever der skulde med der ind paa hans Skriveinstituttet, thi i de to Timer han havde os, var det samtidig Indmeldelsestid for dem. Det trak mange Drenge et helt Kvartel tid og imedens sad vi og bestilte ingenting, naar han saa kom igjennem kunde han være rent forstyrret og pludselig udbyde;

Det kan ikke gaa dette her, jeg bliver gal, hvornaa gaar den blaa Vogn? Det varste var dog naar hans Kone sendte et af Børnene ind i Skole, stuen ^{for at} og bede om Tøse til en eller anden Husholdningsartikel, saa sprang han op fra Stolen og fløj ud til Madammen og saa kunde vi høre dem skjendes noget ganske grimt, hvilket var enig Løje for os, naar han kom tilbage efter saadan en Dyst var han mat, faldt saa i Reglen i Tanker og glemte ganske os. Kl 2^{de} spjeste han til Middag og sammetider glemte han ^{da} at sætte os i Stydje og saa kan det nok være at vi mistede os, thi vi var jo ikke Dødbidene, men gættede med Nohm. Naar saa han havde spist kom han rettilfærdig ind og lod os saa pakke sammen og gaa hjem. Saaledes var gennemgaaende Skoleundervisningen, ^{og da vi kom og} vi Drenge benyttede os ogsaa af at Skolen var flyttet, thi mange fange gik vi og drev den af paa Gaderne en halv Time og uenskyldte os saa med, at det var Trøstere paa Theatret, der havde været saalange. Til sine Tider kunde No. Nohm være ganske curiøs f. Exm, naar han underviste os kunde han pludselig rejse sig op fra Stolen og stille sig bag ved den, holdende med begge Hænder i ^{sin} Ryggen og saa begynde at gjøre Bøjninger i de forskellige Positioner for os og fortælle saa, at han havde ogsaa været med Balletten og ikke glemte at danse endnu. Saa den anden Side af Gaden boede der nogle Strøjsampirer, som han holdt meget af at vise sig for, da jeg ukundighed havde Glæde oppe ved Vinduet, ^{og} sendte det ham ikke at give mig en Lussing naar Sampirerne saa over til ham, denne uventede Lussing erstattede han senere ved at give mig en 4 Skilling til en Høge, trøstende mig med, at havde jeg ikke forjænt dem

da jeg fik den, havde jeg forjænt den for saa meget andet. I Skoletiden stod et meget stort Uhr, som var indrettet saaledes at det spillede en Melodi hver fulde Time, naar han nu var i meget godt Humør kunde han lade det spille den ene Melodi efter den anden for at for-
 nøje os; hans største Nydelse var at røge cigarer, men den Læsus til, lod han sig vist meget sjældent, thi naar han en enkelt Gang tændte sig en cigar nød han den i fulde Drag og stillede sig op foran Spejlet og smaa-smakke med sig selv noget meningsløs Traval saa vi Drenge var ferdig at kvoles af Latter over ham. Hvert et år havde vi Exa-
 men for Theaters cheffer Hr Justitsraad Berner og banfrensraad Lunde de Examen var fuldstændige Lidsstykker til Trines Examination i Aprilmaanederne, for den Maade som den daglige Skoleundervisning foregik paa bevirkede at vi naturligvis ingenting kunne. Sjælens Undervisning var betydelig bedre, da de i Frøken Beckman havde en dyg-
 tig og stædig Lærerinde, men de brugtede jo ogsaa de lange Prøver til at komme for sent i Skole. Denne isle Skoleordning varte imidlertid op da det nye kgl Theater var bygget og Kammerherre Fallersens var blevet chef, i 1876 lod han nemlig indrette Skolelokalen i Theaterbyg-
 ningen hvor nu baade Siger og Drenge fik folles Undervisning af dygtige Lærere som Hr Nehm i Frøene Religion, Historie, Geografi, Naturhistorie og Literaturhistorie. Hr Captain Jung underviste i Fransk og Frøken Beckmann i Fransk og Haandarbejde for de Lomaa Siger og endelig Hr Nehm i Regning og Skrivning. Samtidig blev det bestemt at Skoletiden skulde vare fra 11 $\frac{1}{2}$ til 3 $\frac{1}{2}$ og at alle Eleverne skulde gaa i Skole til deres Bistav, den aarlige Examen

blev nu afholdt i Theaters Ballfaye i Overværelse af Skolen, Hr Regis's Fredstue Hr Brodersen og flere saadige Indvælte. Denne Undervisning frekventerede jeg i to Står og nu da jeg var blevet 16 Står og havde Fastans og højt til at tage efter hvad der blev læst, havde jeg ogsaa meget Udbytte deraf og lærte meget mere i de to Står end i hele den anden Skoletid.

1869 - 70

N^o 3.

I fire Maanedere arbejdede jeg paa Danseskolen for jeg opnaaede at komme til at medvirke i Stykkerne, endelig oprandt den store Begivenhed da jeg første Gang skulde optrede paa Scenen det var Lørdagen den 4te December 1869 i Balletten Fester i Milano, som italiensk Bandedag. Den Dag havde jeg Fæber fra Morgenstunden og skjøndt jeg først skulde medvirke i Balletten Nr 1 $\frac{1}{2}$ modte jeg at træde paa Theatret Nr 6. Der var naturligvis ingen af de andre Drenge kommet og med Fryd saa jeg paa de Bandedagene der var hangt op til os, herad Nr 7 kam Kammeratene og det var dem som skik at de eldste tog Pladsen men først, de toge naturligvis det der saa præst ud og det der passede dem best, som følge deraf blev det skærsjeste og som østret det største tilbage til mig, men allene det at takke i de bedste Klæde og blis sminket af en af de eldste Drenge var jo for mig en Fest og da jeg var klædt paa og havde som skik paa Kostumet faaet den store højvuldede graa Fildt hat paa hovedet mandede jeg ned i Sagen hvor jeg ikke kunde bliv kjed af at betragte mig selv i de store Spejle, og fandt mig selv noget af det dybeste skjøndt

10.)
Hatten sad helt ned over ørene paa mig. Endelig angede det til Balletten, var
Traklode, som af os altid kaldes for Mester, utover for sidste Gang paa sine Doo-
ter og løber nu ned paa Scenen. Det Virvar der nu viste sig for mine Øjne af alle de
brygede Kostumer det italienske Landskab som Scenen forestiller og de muntre Her-
rer og Damer og saa alle smaa Figurer i deres søde Dragter, alt det var for
mig som det dejligste Eventyr. Det jeg skulde forestå mig i Balletten var ikke
store Sager, jeg var af Balletmester Roumannuilla stillet op paa en Bank
telligs med et par andre Drenge der skulde vi staa paa Sambuvin under Saa-
tellen, jeg var saa ivrig i at udføre mit Parti at jeg baade bøjede Arme
og Ben til den Grad, at Banken hvorpaa vi stod veltede, saa at vi alle tre løb
paa Gulvet med Benene i Vjert. Da Balletten var inde hentede mine Fædres
mig hos Partneeren, de havde naturligvis været paa Kammer og set deres Drenge paa
Scenen og det er en Betsølge at jeg i deres Øjne havde set sådant og gjort mine Sager
stortet. I denne Saison kom jeg endnu med i et Par Operaer nemlig Faust og
Lohengrin i dem begge var jeg Bandedung, i den Alder optræder man i Reglen
kun som Raadan, dog i 5te Akt af Faust optraadte jeg som Mikat i Valpurgis,
natten, det var en ren Løve for de gamle Drenge at svare mig rigtig til, at der
i mit Hjem næste Maanedag altid fandt Stærker Sted. Denne Saison havde jeg
optraadt 13 Gange paa Scenen og jeg var stolt af at have tjent saamange Drenge
nemlig den ukyndige Linn af L. Mack for hver Gang jeg havde været med. —
At Theatret eventyr hvorpaa der findes mange Skuffelser skulde jeg allerede
i mit yngre Aar faa at føle. Folkemusien Capriciosa blev net op paang
instuderet, en Drenge skulde udtages til at spille Løven Kaminstok, en tre-fire
af os havde faaet Ode til at lære en enkelt Scene af Rollen, men den Dag
vi blev tilkaldt til Prøve var jeg stolt hos, Instruktøren Thistev som

11
skulde prøve os, syntes godt om min Klædelse, men da han hørte min huse Røst
kønde han naturligvis ikke bruge mig og følger deraf blev at Hans Beck
fik Rollen, det gav Anledning til at han fik alle de smaa Roller der fantes
og jeg aldrig nogen, det bedrøvede mig meget og i lange Tider gik jeg var utaalmodig
derover, men mine Fædres trøstede mig med, at min Sild nok vilde komme. I Balletten
bamsvataat hvori jeg kom med havde jeg den flode at Roumannuilla udtog mig
til at danse i Midten og i første Rokke paa Skolen i Dufours bamsvataatium
hvilket jeg gjorde til hans fædres Tilfredshed og til Publikum med da de maade
dem meget over at se den lille Drenge danse saa nydelig. I Balletten anden Akt
var jeg udklodt som en lille Drenge med lang Skidefrakke hvide Benkloder, Cha-
cot paa Hovedet og Sabel ved Siden. Samme lille Drenge er inde med sin Familie paa
Traktatstedet i Henni gåtte for at have en glad Dag, han marer sig med at spille
Boldt, en Aften var jeg saa uheldig at tabe Bollen ned i Orkestret den faldt
lige i Hovedet paa en af Herrene der blæste Trompet, jeg var meget uheldig
og gav mig til at tudebrøle og staa og kigge ned efter den, en af de unge Menne-
sker der var Expecter i Stykket sprang imidlertid ned og hentede den og saa blev
jeg glad igjen. — Medens vi var nede paa Scenen og ufor hvor Tjenester havde var saa,
kloder den Drenge, at logge sig til at save paa Værelsets Stole, en Aften efter at
bamsvataat var gaaet kom jeg hærke blev vi enige om at lade ham ligge
vi klodte os om ganske stille og jeg gav ham min Chacot paa Hovedet de andre
lokkede ham til med deres Dragter saa slukkede vi Gasen og stak af,
lunge havde han ikke Ro, thi Lampisten som gaar omkring og slukker paa
Værelse kom jo ogsaa til væk, han fanat Værelset mørkt, men vi viste jo
at han skulde undersøge om Kammeret var rigtig skræbet for, under det Forsøg
sendte han paa Stolene og vægnede Mester, som naturligvis var knæende gal

i Nabyen, molde os det turde han ikke, da han jo ikke havde Lav at søge
 paa Vokret, men ^{da} naar vi saa kam igjen neste etften og han sprængte
 os hvorfør vi ikke havde vokket ham, ^{undskyldte} vi os med at vi syntes
 det var synd at vokke ham da han var saagodt. Ved Theatret blev der gjort
 meget for at opmuntre Eleverne saaledes var alle ^{der} Eleverne Fuleftern inni
 tunde hjem til Hr Broderen til Fuleter og Bal det var sande Fester for
 os Boin, hvare det var et Saun i mit Hjem at undvare mig denne Høj
 tidsaften kam jeg dog altid med og der blev gjort alt for at more os. Hr
 og Fru Broderen og deus Boin var talerkrædigheden selv og det var altid med
 stor Glode at vi imidesaa det Bal. Ved Fastelaunstiden slog vi Hatten
 af Tanden led til Balden alt sammen under Hr Broderens Tilsyn, en Gang
 vander ogsaa forestallet en Oplesning for os hvor Digteren H. C. Andersen
 lorte en Del af sine Eventyr for os, den bedste af alle Opmindringer var
 at Eleverne havde Lav til at komme en a to Gange om Ugen i Theatret
 naar de vare flittige og da jeg var en af de flinke havde jeg ofte den Færjebre
 Dungen havde Gladri i Theatret og naar vi skulde i Theatret ^{havde} maatte altid en af
 de ældre Dunge med for at passe paa at vi opførte os ordentlig. Tjebainens
 havde Gladri i anden Etage i en Dage paa Siden men kein om hoidagen og
 under Oprikt af deus Skolelaunde. Ved at se al den Comedie lorte vi jo
 meget og det gav os Lykt til selv at spille Comedie, det gjorte vi ogsaa vi
 syntes os ud med alt hvad vi kunde paa Sengen i og vare Comedier var
 altid meget skueviske anlagt og var Paaklode, ^{havde} stjant vi ofte gjorte kam
 Knuden, laude han os nogle udmærkede Trasaller og Dalke, som vi
 havde megen Glode af, men som ogsaa var Stavag i, at vi mange
 Gange der hverandre nogle plemme Skrammer. Til sine Sider vare de

ældre Dunge selv kompanier og laude Balletten som for det mest handlede om
 Råene og Sprøjter og andre forordelig Ting, naar vi smaa saa ikke udførte vare
 tilvæle Roller tilfredsstillende vankede der Hø, men al det handlede og ud
 siktede mig og jeg som i Begyndelsen var en lille fækknyt og fækknyt Dunge
 blev efter nogle etas Forløb en rigtig rask Gut og en stor Spillemager.

1870 - 71

N^o 4.

Efter endt Sommerferie, som jeg havde tilbragt i Raeskilde hos mine Bestefædler
 kam jeg tilbage og begyndte Danseskolen den 1ste August. Lektionen begyndte den 1ste
 September og min Tid var nu optaget paa Theatret fra Kl 8 om Aftenen til Kl
 3 om Eftermiddagen medregnet Løseskolen, jeg var begyndt at lare ^{at spille} Violinspil
 hos en af Balletens Herrer Hr Ludvig Smith han var saa venlig at undervise mig
 gratis, men jeg havde ingen Lykt til at lare det og var meget daver, jeg skul
 kede ^{opaa} mange Gange derfor og spadsede istedetfor, jeg havde Ljefør en vis ^{stuvning}
 for at gaa til ham, om det var fordi han havde i en skummel Sjolder i Stovg.
 hvortude hvor hans Moder havde et lille Produdsalg eller af andre Grunde
 ved jeg ikke, men Violin lorte jeg ikke, ^{men} et Instrument skulde jeg lare, det
 fandrede Theatret, saa blev der gjort et Klaver og jeg kam til at spille hos
 en Fru Haase paa Gammel Skib der infamerede for Hr Simen, det varede
 imidlertid ikke lange før mine Forældre oplyede at det var det rene Hum,
 huj og saa blev der angjort en Lænde som kam hjem og spillede med
 mig, det blev meget kedde, men mine Forældre havde dog ingen rigtig Glode

af mig, thi det gik kun taenligt fremad og flittig kan jeg ikke seje jeg var, min stærste Lygt var at spille efter Gehær og da jeg havde et udmærket Gre for Hu-rik faldt det mig meget lettere ^{og jeg endelig var} og meget maarsammene end at spille efter de kjedelige Noder. Saisanen var begyndt og jeg kam nu med i mange forskellige Stykker, men stadigvæk som Bandedung, den 19 Februar 1871 gik Lijogerne paa Amager første Gang, hvaa jeg havde faaet en lille Rolle tildelt af Boumanuilli. jeg var den lille Amagerdang der slaa til Iydepatten, men bliu med fordi han ikke kan troffe den, men tilfredstiller os at Indholdet af Patten bliu kastet i Grams ^{saar at} og han med de ande Boin jællende styrer sig derover, nu kommer Lijogerne marcherende ind Lijogeregenten uddeler Suedsker til Boinene som flakker sig om ham, han giuer mig sin Chacat paa og jeg anser hele Flokken som alle marcher ind. I Statsmand og Dager var jeg kammet med som fædning og i den Akt hvor Toblen følger Pasquale di Poppi, som udfærdig af Manjier, og skuer og gjær Nar af ham, havde jeg tiltænkt mig hans Opmarksambes os at age re saa naturligt, at jeg kun Aften efter den, ^{akt} skulde stille paa hans Vordre hvor han saa lod sin Paaklode hente en Napoleons Kage til mig, ^{hvilkam} det var den Kage som jeg halt mest af, naar Hagen saa kam roge han; Den skal du ha lille Christian fordi du saa udmærket forstaa at gjær Nar af mig." I Høys Emne hvor jeg ogsaa kam med havde Emil Møller og jeg faad Plads oppe paa en Aftan, hvor vi maatte krybe op inden Akten begyndte af en Sige som saa blev taget bort, en Aften kam vi for sent Toppet var gaaet op og Sigen taget bort, vi vare forfordelig hange for at Regi saen Hr Fredstrøj skulde opstige os, thi for ham havde vi Boin ^{menig} en gaa sam Perspekt han lod os uden videre Trøst miste vare 2 Mark, ^{hvor} naar vi kam for sent ^{eller} og naar vi ikke var rommet, hvilket han anmeldte sig

am, ved mit sit Sammetærklode at tale os paa Hindene, blev Sammetærklode det ikke rodt saa omkring og op at smaa mer paa og naar vi saa stilledes for ham ijen skjoldte han os ud og tuede os med Salut af vore Senge. I Maats Maaned kam jeg med i Aftene, i dette Stykke var jeg første Gang klodt paa som Sige, det var en uen Fortur for os Drengs at komme i Sijekloder, først skulde vi ned til Frisøen Høypenrade og knaller og da det knib for os at vare stille bundte hand ^{os} sammetiden ganske efterty skelig, naar det var berøiget var Syntematam mere ud Høanden for at klode os paa, de rindede os ind i Smækkest saa vi knapt kunde trokke Ujiet, det var en umulig tid at faa noget at spise og drukke saalong vi var i den Sprødetrøj og saa alle den smaa Skjætte de gav os paa. alt det gik naturligvis ikke af uden uskellige Smertensudbrud for os af sam; "Na lad vare at smaa mig saa ualdsamt, jeg kan ikke trokke Ujiet: talle naar de første Rosenkrandsen paa Hæud of os;" et hvor de stikker mig med ^{de} uenselig Hænsaale." Dertil blev der altid smaat af Syntematam mere at det maatte vi finde os i og at vi maatte lide lidt for Hærem. Naar vi saa var fordejs med Paaklodringen stilledes vi i Sagen hvor Hr Broderen tog os i Gjær og repetitive Dansen med os. Der var en af Døngene der var gruelig gal; Hæudet fori han skulde vare stff det var Emil Møller ^{der} han var bleuet en lang Døng, han dansede ikke, men skulde kien kamme ind med nogle frælvaender til os og saa færuinde med det samme, han saa meget kamick ud i stff kærtemet ^{igt} ta han lignede et langt Hæterskapt, hvaa der var hængt nogle Kloder. I Høymokviden var jeg ogsaa stff, men havde en diglig lysloklet Tøyk og Rosenkrands paa Høudet, Frisøen havde ^{menig} gaaet mig Tøyk paa fordi jeg var bleuet kleyjet ganske skallet, en Aften da jeg var midt i Dansen i Tidie stff fløj Tøyk og Rosenkrands af Høudet paa mig og jeg maatte danse fordig ^{til} istaa Fubel for mig

Kammeraten med det skallede Hoved. I Slutningsrummet der forestiller
 gjemte blier alle Gudene overakt Stjernekransen af de smaa etllev, hvem
 af os havde to Krone som vi skulde aflevere til bestemte Klerer, jeg skulde
 give min ene Krone til Hr Broderen, hvem der skulde have den anden kan
 jeg ikke mere erinde, da Thymskviden ^{varede} spillede til Hr W. men det ikke under
 sig, at jeg blev trist og søvni^{gen} en Aften havde jeg sat mig paa en Stol oppe
 bagved Bagtoppet med en Stjernekrane i hver Haand, jeg sad og hørte efter
 Musikken for at passe paa naar jeg skulde ind, men Luthers og Sønens firk
 overhaand med mig og jeg skammede blidt ind, ingen vakkede mig saa jeg kam
 slet ikke ind med Krone og først da Forestillingen var ude og Maskin
 falkene havde ryddet Scenen og de lod Bagtoppet gaa op fandt de mig
 sovende paa Stolen holdende fast paa mine Krone, de vakkede mig, jeg
 blev naturligvis rødram bange da jeg saa, at Forestillingen var forbi og alt var
 sluttet, jeg skyndte mig op paa Værelset, man var begyndt at sove efter mig
 Hr Broderen kam op paa Værelset og var meget med paa mig fordi jeg ikke
 kunde holde mig vægen og sagde at hvis det gjenty sig ildes kan ikke have mig
 mere med i Stykket, jeg lovede ham med godende Løser, at jeg aldrig skulde
 gjæs det mere. Nu tofode jeg ^{med} min Fader som hentes mig kiende
 se jeg havde grodt og jeg maatte ^{have} forklare ^{med} Grundene hvorfor og med en streng
 Reprimande ^{og med} som jeg fik af dem gik jeg i Søng. Den næste Dag gik paa Theatret
 vandt med blandede Følger, men jeg slap med Skokken, der vankede ingen
 Syg. — Blant de Gantymeteger de alde Denge kunde finde paa saa
 der blandt andet den at gjæs os smaa Denge rødram bange, det gik
 til paa følgende Maade. En to tre Stykker af dem kam en Aften tidlig
 paa Theatret de tegnede saa de forfærdigste Spøjelser paa Kikkelauning

med Svambtikker, bestog, der egne etnigle og Sings med det det samme og
 skjældte dem saa under Bordet, en af dem skulde paa paa naar in
 kam og saa piuffede han os ind i det mørke Værelse likkede Døren og
 dem der loe under Bordet understatte nu nogle forfærdige Pral, disse Dyl i for
 kindelse med den flimrende Svool gjæde os ja rødramt bange og naar in saa
 var rigtig gjennemrygt af etnigst slægt in endelig ud. Det sidste Stykke jeg
 kam med i Saisanen var Recensenten og Duet det var egne Kloder jeg
 havde paa og det blev betalt med 3 Mark, Fru Etarraadinde Højberg der
 var Seenerstuektrose idtog mig til at være den lille Denge der kammer ind
 i Slutningen af Stykket holdende sin Moder i Hjelen en Aften mens hun
 med mig ved siden af sig staa og tale med Bogtykker Klatterups om Duet
 Stærelse, (Bogtykker Klatterups udfærdig af Thister.) udbyder han pludselig:
 „I gud rikken en rød lille Denge er det Madammons.“ ^{derfor} Hvorfor kan Kam her
 til mig tog mig i Haanden og sagde: „God Aften min lille Denge du er rigtig,
 nok en rød lille ev.“ Det var en pludselig Inspiration inden for Rollen hvorover
 jeg blev noget forbauret, men hurtigt gik ind paa Spøjen, det var nu en fast
 Regel at det gjenty sig hver Aften at Recensenten gik. Denne Saisan var
 nu forbi og jeg havde været ikke mindre end 106 Gange med.

Sammenfæren som jeg havde tillagt paa Landet var nu færdig og Vinterskoleen paa Theatret begyndt igjen, i October Maaned hvor Dansene ved Theatret begynder deres Dansundervisning, blev jeg af De Herres Walbaum og Lense inviteret til at deltage i deres Færd, hvilket jeg havde meget Gaan af, da jeg fik høre alle Selbkaltdansene og fik Lighed til at se hvorledes de indførte. Min Tid var nu mere optaget end det egentlig var godt for min unge Alder thi paa Kd's til Kll am etftenen var jeg beskæftiget med Dansekole, Søren Lorekale, Musikundervisning, Dansescole og endelig den aftenlige Theatervandring i Balletten. Et Folkedag kom jeg med som Sold, alle vi Soldaterne vare belemede med en stor Maske hvori der var fastgjort Papeg og rød Stue, det var meget ubehageligt for os at have denne Singsæt for størsted, thi vi kunde for det første knapt se med dem paa og for det andet var de forfærdelige som at have paa, det gav ogsaa et Indtryk til, at vi saa ofte det lod sig gøre, tog vi Hovedet af for et trækts Vejret lidt, men det var ogsaa ofte Tilfælde at naar vi ^{uden} skulde ind paa Scenen at vi da glemte at tage det paa og saa kom ind med Hovedet under Armen. Vi Boin var altid paa Forde hvor der var noget at redde, Frøken Fiel som spillede Soldkonnens skulde i anden Akt bruge nogle Sandekager, de blev hentede paa Senerings vorelse hos gamle Walbræ og her flokkedes vi, og naar Frøken Fiel havde hentet sine Sandekager pakkede hun altid en lille Bid i Munden paa os, det var ligeledes i 3de Akt hvor Bændene for deres Frokost paa Scenen, som bestod af nogle Klanningkager, saa stillede vi i Hæderen, thi vi vidste at der altid blev smidt noget ud til os og der fandt saa altid en livlig Gjamsen sted mellem os, for at samle Fornøden og der fandt da en livlig Gjamsen Sted.

op. Det var en Tradition, som havde fundet Sted fra den tidlige Tid og stadig nok vil vedblive, thi for Boinene ved Theatret betogtes alt, hvad der spines og drikkes paa Scenen som noget ganske enestaende og blev styret med en Besjærlighed som om de ikke var vandt til at faa noget i Hjemmene. - Baumannilles og Ballet. Bønter i Billeder var under Indtægtning, til den skulde der bruges et meget stort Antal Boin og vi fik en hel Del fra forskellige Steder i Byen og mit diok havde vi Aftenquæner, Balletmenten var ved denne Lighed meget elskovardig, noget som vi ikke vare vantede med da han til daglig var meget streng imod os, det forbaurede os ogsaa meget da en etften da en af Boinens skulde begynde, at vi blev trakterede med Hager, men det kan nok være at denne Opmindring gjorde sin Virkning, thi i et halvt Aar Tid lorte vi Dansen til Balletten. For os smaa Boin kendt det med at holde os vaagne med de lange Forestillinger, vi var allesammen kommet med i Mesterangene i Nürnberg, og det var en Opera som vandede til Kl. 10 og var med i sidste Akt. hvor vi stod paa en høj plattform og skulde have paa Mesterangenes Sangekampe, men en etften en dækkede vi ned med Baldstraden og det endte med at Sige og Singe i skjøn Forning saa slumrende Side om Side, men naar vi saa hørte Hæderstørens Lyde var vi alle som et barn paa Benene igjen og tiljublede den vinder de Sanger Hans Laks kvort Bifald. - I Marts Maaned opnaaede jeg første Gang at faa Fjedsunge, en Belønning som blev udtalt Eleuene af de Brodersen, for udmært Stie paa Lærskolen, jeg fik ^{100 Rigsdaller} Stigsaler, det vakte naturligvis stor Glæde i mit Hjem og i mange Steder blev den Daler givet som Givning. Hver Maaned blev disse Penge udtalt og da jeg stadig nok gjorde mig færdig til Pension fik jeg den hver Maaned, og da der var langt nogen Tid fik jeg den højste Pension som var Stigsaler. Baumannilles Ballet Valdomer blev gjengjort, i den fik jeg en lille Rolle nemlig Smedens Søn som i Boindegen forestillede Kompen Vejgo der dro.

Med Saisonen 1874-73. er der sket en Forandring, Christian Lauenberg og Frans Poulsen
 er blevet ^{blevet ena egne} ~~blevet~~ saadan til, at de skal vok fra Duenjens Værelse og anflyttes til et Værelse
 hvor de skal klode ^{de} ~~der~~ sammen med Heerens, nu er Christian Jensen og Louis
 Høller de ældste og Hans Beck og jeg ikke længere de yngste da der er blevet
 antaget et Par Smadunge ved Navn Eduard Büchner og Ludvig Petersen.
 Nu er det de to mindste der kaldet vært, men til de ny stes Ros maa jeg sige,
 at Samsyngsystemet ikke er saa slemt nu som under de afgaendes, kun
 Ludvig Petersen faar mange Samsyng fordi han altid møder skidekæmper paa Theatret
 og da det ikke hjælper bliver han ofte rasket ren af or andre, han blev kæn
 ved Theatret til sin Campfirmation da han saa kæn i Smadelare hvilket han
 ængstelig opaa pærrede beder til end til at vore Dansev. Saisonen begynder med
 for mit Vedkomme at komme med i Holbergs Markereden som en lille Karlekuin
 der sidder anengaa en Sartechaire, der bliver baaret ind paa Scenen i Intermediet, plad
 svingende med min Prix fælte jeg mig som en lille Kange og stolt skænde jeg ud
 over den begede Mængde i Balsalen. I Operaen Fodinden kom jeg ogsaa med som
 Bønderung, hvad jeg var valsbomt begjæstet for var det store Opdrag i første Akt der
 antant ^{var} vore et Kvate om at sige over Scenen og kulminere med at Nu for
 i fuld Guldtræning krammer over Scenen gæende under en Baldakin baaret
 af fire flotklode Stativter. I sidste Akt havde vi vøllige Løjer, hvor Fodinden
 skal brænder, er hele Folket samlet paa en stor Trappe i Baggrunden, foran
 Trappen er stillet en Røkke Stativter klodt som Mænke i hvide Klitter en stien
 fantai paa at kæfte Mænkene sammen med Knappemaale med deres Klitter, de
 blev nemlig i samme Stilling til Akten var inde, da Toppet faldt skyndte jo
 alle sig med at komme hjem, men unge Spar var det for os, at se de endt an.

de Mænke da de vil gaa huen til sit, hale og slide i hinanden for at komme
 fri, det kunde naturligvis ikke gjentage sig huen gang Operaen gik de en Gjenta
 gelse ikke vilde vits maarsant, og Mænkene var jo ogsaa paa deres Post ^{og hængt} efter de
 tyne Dreng og Piger, ja, for Pigeens var ogsaa med paa de Løjer, men naar
 vi saa opdagede at et Par nye Stativter var kommet sammen, saa var vi der
 igjen. I Balletten Blomstefesten i fengene, som blev optaget i ny Indstilling, kom
 jeg med som en lille Abate, Ludvig Petersen var en lille Mænke, disse to
 kammer ind med deres Møde, de faa huen en Kanningkege, den lille Mænke
 syner imidlertid at Abatens Kage er den største og snapper den fra ham, hvor
 over de to maa gæraade i Slagsmaal med hinanden og det kan nok vore at
 vi spillede saa naturligt at en af os trak sig tilbage med en blodig Nose eller et
 blaat Hji, Grunden hvorfor at det gik saa blodigt til, var at vi to Dreng sætpe
 i den Tidde hvor Balletten blev optaget havde et privat Møllemaende som
 vi saa afgjætte paa omtalte Maade. — Den 18 October var en stor Festdag for
 hele det kongelige Theaters Personal, thi paa den Dag blev Grundstenen til det
 nye Theater høitidelig nedlagt af Hans Majestet Kong Christian IX. i Overværelse
 af hele Kongehuset alle Theaters Kunstnere, og andre ^{Festkommer} ~~Festkommer~~ alle stalydende
 klart sagt alt hvad der stod i Forbindelse med den nye Bygning, vi
 Böim føtlig rømykket havde Plads paa en Tribune, hvor vi opmærksomt
 fulgte med den store Begivenhed og af fuld Hals istemte de aandede Sange.
 Efter at den høitidelige Del af Ferten var endt og de kongelige Heskaber ^{var} hjem
 hjem blev der stor Liv paa Byggepladsen, der blev dækket en Messe Skaa
 lev og holdt Sæler og det var maarsant at se Kunstnere og Stalydende fæder
 imellem hinanden i glad Faening begunstjet af det straalende Vejr vi havde
 paa den store Dag. — Böimomilles Ballet Kemussen i Brugge blev optaget i

December Maaned, her fik jeg en lille Negervalle tildelt af Balletmesteren, det var anden Akt han kom ind og aflevere et Brev til den fine Huse deryaa forlangte han en Dukkeskilling af ham, men da han saa et Klask i den femstrakte Haand istedetfor Tenge springer han op paa en Stol og mager Nese af ham og bliver saa af Sjeneens smidt paa Haendet ud, senere hen i Aktens Kammer han ind i sin boende sin Frue lange Silkenbot, der danser en Polonaise af alle Riddene med deus Damer, Negeren holder stadig i Damerens Slob, men kan ikke danse, ^{og} smaa tripper med i alle de far skellige Venninger og Dyringer der forekommer, denne lille Bolle gæste jeg til Baumanuells fæder Tilfredshed og fik mig en Ros af ham deraf. I tredje Akt hvor de tre Troldmand skal brødes, etablerede vi Dunge et ganske stort antet Slegsmaal, ^{id} vi smaa Dunge sluttede os sammen og gjennemgik de to ældste, da der jo gaves en udmærket studeledning for os til at komme os paa dem for de Trygl de havde giort os paa Dørelset, det holdt først op naar Trammerloperen kom ind og gav os nogle Papp af sine Trammer, stikker, hvaafter vi saa stillede os op paa vore anvierte Pladser. I den sidste Del af Saisonen kom jeg med i Balletten Valkyrien og Mandauins Døtte, i Val kynien hvaa jeg var Trold, kunde jeg ikke hurtigt nok opfatte Balletmesterens Vink i skulder nemlig sidde paa blig, en lang Rokke og da det ikke skete hurtigt nok for mit Vedkomme, kom Balletmesteren forude op imod mig og gav mig en Gufigen i det han saende siger til mig; "Kan dit dumme Bost ikke forstaa, at du skal sidde dig ned ligesom du sad dig paa en Potte;" Den fættale forstod jeg straks; I Ballettens 3die Akt var jeg Negeren. En Aften var jeg saa uheldig at svarte en af Gjæsterens fine Silkeammer til med mit festlige Ansigt, han tvæde mig med at det kom jeg til at betale og i lang Tid gik jeg og var bange for at savalte Gjæster

skulde skjulte mig Kuden fuld for min Uarsigthed, men Saisonen gik til Ende uden Træl og glad var jeg. I Mandauins Døtte var jeg rød Schakbønde og den parcelansagte Maade hvaa jeg udfælte med lille Patti, vakte hos Sublektum mig en Blæse og faskuffed mig mig en Ros af Baumanuells. Denne Saison var nu færdig og jeg havde medvirket 131 Gange.

N^o 4.

Saisonen 1873-74, den sidste paa det gamle Kancelis Theater, begyndte den første Septem. her med Opførelse af Tre Dage i Padua og La Ventana, den 2den Septembers var jeg med i Den Stemme i Partici som Fiskekøbing, denne Opera holdt jeg meget af at være med i; i anden Akt, hvor Scenen forestilles et Fiskekøby, fælte jeg samme lig Lydens brødede Sol og med Velbehag strøkte jeg mig paa Scenens Gulv, for stillende mig, at jeg virkelig befandt mig i et neapolitan Fiskekøby. I 3die Akt hvor Fiskeens gjer Opvis og Masaniello draber Trufian for Soldatene med sin Dolke og bemøgtiger sig Trufians Svord og deputer kaster sin Dolke paa sig, var jeg straks adret til at samle den op og gæende nu voldsomt med i det begjærede Optien. En Aften 3die Akt var ude og jeg opholdt mig paa Gangen, Kam Sku, spildevinden Frøken Dehn hen til mig og sagde, at hun havde hørt Møkke til mig, da jeg bemøgtigede mig Dolken og at der var italiensk Blod i mig og at det saa uimærket ud at jeg fulgte saa godt med i Handlingen. Saadanne smaa Bemærkninger af de ellev satte jeg stor Pris paa, og det var for mig af stor nytte, med alle Lægheder hvor det lod sig gjaere, at søge og gjaere mig saa bemærket som mig.

22/26

Det var mere og mere gæret op for mig, at jeg kun paa denne Maade og saa ved en
 sin Tid kunde komme frem, og jeg saa at ved min ^{alene} Side havde jeg en Hænkent
 der havde Falk til at tale for sig, jeg havde ingen Fortæller, men jeg havde
 sat mig et Maal, som jeg uids naa og med de gode Sammeninger som blev
 givet mig i mit Hjem, arbejdede jeg trostrosig frem imod Maalet. Om dette
 naars vil Siden vise. — Saa det ny kongelige Theater aabnedes nu med fuld Kraft
 og det var meget morsomt for os, at følge med den stædige Fremgang, thi
 vi Denge fordeltes paa Byggepladsen i al den Tid vi havde og at vi her
 de mange Spilopper for en en Del, hvad vi søgde maade os med, var
 at grave store Huler i de ukyre Sandhunker der fandtes paa Pladsen
 saa legede vi Røver og Soldater og Hulen var Røvernes Gjemssted naar de
 saa blev fundet og der opstod Kamp imellem Soldaternes og Røvernes faldt under
 tiden Hulen sammen mere og mere, naar vi saa kam frem her det var
 at vi saa kjænde ud, sammentiden gjæte vi det etlige Gange for bogst og saa blev
 vi smidt ud, men vi fandt altid paa Midler til at komme ind igen ^{for at} og for
 sette os Løjer. — Denne Saison var jeg atter inviteret til Hr. Wallboms Dan-
 serundervisning, der afholdtes paa Kongens Nytaar No. 21 det var især min stæ-
 ste Samværelse, thi der gik en lille Tids til Dans, som jeg var ganske nok i
 og hien havde ogsaa et godt Øje til mig, det var en sand Lyd for os at danse
 sammen og naar Freden var færdig fulgte jeg hende altid hjem, det vil sig,
 hien gik altid et Stykke i færd med sin Søster under Stuen og jeg meget
 beskedent bagefter men en fastholdt Danseskammiat, (han var engst.) vi fulgte
 efter til vi naaede hendes Hjem i ny Solbodgade, saa gjæte jeg min orbedige
 Reverentz for hende, som hien gjengælte. En Morgen kom jeg gik paa Ste-
 atet mødte jeg min lille Stamme paa sine Plads vi stændede hin

anden, og hien fortalte mig, at hien gik i Skole i St. Sederstede i samme Gade
 hvor jeg boede, og nu passede vi hinanden og saadan at vi ofte kom til at
 tale med hinanden. Saadan en Børnsvenstelskab er dog en underlig Ting, det var
 ligesom jeg havde den brændende Feber og Kængrel efter hende, jeg tænkte ikke paa
 andet end hende, i alle mine Skoleaare havde jeg malet hendes Navn op
 og de Dage vi skulde til Dans havde ^{jeg} andt ved at paa Siden til at gaa
 til Hl blev halv Sems, naar vi saa endelig var sammen og jeg først havde
 tænkt paa hvad jeg havde at fortælle hende, kunde jeg aldrig faa et Øieb-
 lem, men jeg nøjedes med at tænke at hien var hende. Siden mod
 Høst var vi borte, naars vi i begyndelsen af den nye Maaned ^{var} men aldrig
 havde jeg haft en saa sørgfuld Dag som den blev, jeg kam ikke med, thi
 jeg skulde spille paa Theatret samme Aften, og mine Faralder forbad mig,
 at tage den Aften efter jeg var ferdig paa Theatret. Denne sørgelige Begivenhed med
 dette jeg min elskede ^{hien} havde mig at hien uids giv mig det Bøllensaaen, som
 jeg Dagen efter skulde modtage hvor hien baede, vi blev enige om at jeg skulde
 møde et bestemt Klokkeslet og saa uids hien kaste Ordenen over Skambordet
 ud til mig, det var imidlertid ikke først nok for mig i min brændende El-
 skov, men da jeg Balaftenen var ferdig paa Theatret gik jeg ^{helt} paa Kongens Nytaar
 hvor Ballet afholdtes listede mig op af en Bagtrappe til en Dør hvorfra jeg var
 te at jeg kunde se ind idet Dørløse hvor Røverne færdedes, men Træd min
 Uholdenhed, maatte jeg dog gaa hjem uden at jeg fik et Øieblik af hende at
 se. Denne Sælskabshandling vedvarede til var Campimotivstet ^{hien} da den saa pludselig
 ophævede. — En af mine Svagbuden naar jeg var paa Scenen var at falde
 i stem Farbaarelse over Kongefamilien, jeg havde fleu Gange faaet Samværelse
 om at lade os med at se op til Løjer, men det nyttede ikke det mindste,

En aften jeg var med i Vilhelm og hvar Selskab i 3de Akt og saa omkring paa
 Sædet og begynde sig for Jessens Hat paa Stangen, opdagede jeg at Knapvinden
 stod inde i Gulden og da jeg begynde for Hatten rikkede han ned til mig og jeg rikkede
 hende ganske gemyttelig i sin, dette lille hemmelige Nik gientog sig i mange Stykker
 og jeg bevarede det hos mig selv med stille Gløde. Det havde altid vout min
 Bestemor vilde spørke at se mig paa Scenen, men det var forklundet med Danske,
 ligheder da de baade i Noerskilde, men en Gang Bestemoder var i Byen opfi
 te Theater Skandinavisk Kvardull og nu blev det bestemt at hien skulde
 i Theater, der blev kjøbt Billet, men Tilfaldet vides, at der den aften først
 blev forandret til et Stykke hvare jeg slet ikke var med i, det var en stor
 Sang for os begge to, Bestemoder fik mig heller aldrig at se paa Scenen, først
 paa sit Dodelige fik hien mig at se i Kasteim, det var som Page i Danning
 Marguiter Noveller hvar jeg var med i første og femte Akt i mellemtiden
 gik jeg saa hjem jeg havde tænkt mine egne Kloder over Kasteim, da jeg frem
 stilledes mig for hende kjendte hien og med forklunde Gys og med rystende Hænder
 saa og pegede hien paa mig, det var som om hien havde faaet et langt morst
 spørke opfyldt. thi paa Dage efter døde hien. —
 Til Minde om Campanisten Weysses 100aarige Fødselsdag, campandei Baerman,
 vilde en Ballet betidlet Weysses Minde, jeg kom med i den som Gæst i et
 Tableau, en skattek Dans der skulde danses af en Pige og en Drenge led Balletma
 steren Drenge Parti danse af Isa Bertelsen til stor Skuffelse for mig. Resten
 af Scenen gik hen uden nogen videre Betydning. Den 1ste Juni blev der til Ind
 tagt for Ballettens private Pensionatskasse spillet sidste Gang paa det gamle
 Theater, der blev opført Et Sælkesagn. Efteraarsd og et Optog betidlet Færd
 til det gamle Kancellis Theater, der var arrangeret af Baermanvils.

og her saa
 Det bestod af at Publikum saa alle Theaters Kunstere difiler over Scenen i dens
 vigtigste Roller angivet af Genie med Blanstykkerne (Jeg var genie) Deko
 rationen foretoldte en Læng hvar man i Baggrunden saa det nye Kancellis
 Theater. Det var med Vedmod, at vi sidste Gang betraadte de gamle Boder
 jeg havde i denne Saison optraadt 114 Sange. I den jeg kom til Theater havde
 jeg ialt modrukket 468 Sange som fordelte sig paa 18 Balletter, 13 Operaer
 og Singsstykker og 9 Skuespil samt 2 Tableauer. I 4 Aar havde jeg attraa
 vout ved Theater og i den Tid gaet ikke saa lidt i sinnet, men tods alt
 Modgang, Skuffelser og Tregt som jeg havde faaet, kan jeg kun sige, at jeg ha
 de faaet en god men stadig Opdragelse og bleuet vant til Flid, Opmarksomhed
 og Hygighed, Theater betraadte jeg ogsaa som mit andet Hjem, og med det
 konlige Haab at det nye Kunstners Tempel som nu bliver, maaske vider mig
 til Gløder og Gløde paa min Vej og for min Kunst; vil jeg slutte disse Klode
 af mine Theaterindtryk. —

Det gamle Theater var Arbejdene begyndt at jærne med Torden, og der herskede
 herkede en enorm Travlhed for at faa det ny færdig til Friem var endt,
 men da vi naaede August Maaned og Danseskolen skulde begynde var man
 endnu langt fra færdig med de indventige Indretninger i det ny Theater; sam følge
 desst kam vi til at begynde 14 Dage senere paa Skolen og Theaterstyrelsen har
 de arrangeret det saaledes at Danseskole og Træner afholder paa det gamle Høj
 Hoftheater i Buegangen ved Christiansborg Slot. Man maade straks at dette
 Theater hørte under Hofteater, i Buegangen til venstre for Skottet var Opgangen til
 det paa Indgangsbanen var anbragt en stor Dørplade med Paaskrift. Udgang til
 Overhofmarchalkatet den Overkift indvandrede straks, og var man saa kommet
 op af den rosenlunds hvide Vindeltrappe til 1ste Sal gik man igjennem en
 stor Glæder og blev saa modtaget af den vakkereklodte Opgyngsmand ved Theatret
 der boede her med sin Familie, Hustru og to Døttre, Manden hed Sørensen et
 meget bayerligt Navn i disse Hoffets Omgivelser, af Hr Sørensen blev man ledt op af
 en mørk Trappe og pludselig befandt man sig paa Scenen. Denne var lille og
 naturligvis forfalden af Tidens gnavende Tand og da det tillige var forbunden med
 Brandfare af spille Bamedis med Lys havde Brandvæsenet forbudt enhver anden
 lig Forestilling. Da vi havde kastet et flygtigt Blik over Scenen fulgte vi videre med Hr
 Sørensen, der gjensynlig var glad ved at faa Løjlighed til at vise os omkring og
 opvise sin Localkjenndskab, han førte os nu til Paaklodningsoverløbene hvor
 vi først naaede op efter at have bestjæret en smal Trappe, disse var meget
 lave til Loftet, man der var ikke noget at klage paa Stælsens, vi Dunge valgte
 det største og høreste, Tjuebainum fik et Veelse i Slægt med Scenen. Det varede ikke
 længe før vi blev hjemme her og vi snusede omkring alle Vegne, vi prøvede

at hejse Tæppe og Bagtæppe op og ned og marschere med Hæiser og alt til
 Tæppet henkørende vi var snart i Hølden og snart paa Loft, men hvad vi
 især havde Morskab af var at krybe op, ligesaa højt vi kunde komme,
 paa Hæiserstjerne og saa sette dem i en slingrende Bevægelse hvorefter
 vi fik os en ordenlig Gyngetæppe. Det var Hr Sørensen for meget det støtte
 hans Hofembedsmandsværdighed, at se sit gamle kjære Hoftheater blive
 profaneret paa en saa lidt standsmæssig Maade, han kam saa op paa Scenen,
 stillede sig midt paa denne, saa sig omkring og blev meget vred ved af finde
 os hver paa sin Stige slingrende frem og tilbage, han skjælte os naturligtvis
 ud og tvæede os med, at vis vi ikke opførte os som pøns og artige Dunge,
 maatte han se sig nødsaget til at klage over os til Overhofmarchalkaten.
 Den kvindelige Del af Familien Sørensen var meget rare imod os og navnlig holdt
 vi allerammen meget af den yngste Datter en ung Tige paa Betar, thi hun var
 ligesaa munter som os og kunde udmærket være med til vore Løjer.
 Danseskolen begyndte som sodvanlig Kl 9 og vi dansede paa Scenen og Hr Brodrene
 sad paa en Stol ved Lampeskæben og examinerede os. Enkelt Træner blev
 afholdt paa Hoftheatret, men det var saa for os svært, da vi til
 den 1ste October kunde tage det nye Theater i Brug og begynde at prøve
 paa det, men først den 15 October kunde det aabnes for Publikums.
 Til Chef for det ny kongelige Theater var valgt Kammerherre Fallesen
 en fin og fuldendt Cavalier, han gjorde et meget gunstigt Indtryk paa
 Personalet og Balletens Damer beundrede især hans smaa Fødder der
 altid var omstøttet af de fineste lakerede Sko.
 Endelig Torsdag den 15 October 1874 fandt den store højtidelige Indvielse Sted
 af det ny kongelige Theater i Overværelse af hele Kongehuset og

Selskabspladsen fyldt af et Førtiende og Førtifjerdte Publikum.
 Forestillingen blev indledt med Kilaus Overture til Elverhøj, derpaa blev en
 Prolog fremført, saa et Hølløys Tableau og som det sig hør og bøv det hollandske
 Stykke, Det lykkelige Skibbrud og til Slutning et Tableau taget af Oehlen,
 schlogers Tragedier. Denne Forestilling blev gjentaget 3. Gange i Træk og der
 var næstuligvis udsolgt til dem alle 3. Jeg medvirkede i det hollandske Tableau som
 Sator og i det lykkelige Skibbrud som Gadedung. Det var med store Forventninger vi
 kom indenfor det nye Theaters skilue og de bleve heller ikke skuffede, det nye Theater
 havde vel ikke det gamle Hyggelighed, men det var til Gjenhold indtullet efter
 de store udenlandske Theatret og svandt til Tiden. Alle Saakledningsværelser
 var lagt saaledes, at alle Damerovelsene var ind imod Jordenskjoldsgade
 og alle Herrevovelsene ind mod Kongens Nytaar. Imellem disse er
 Secnen anbragt som er en Gang saa stor som den gamle og efter hvad der
 bliver fortalt, saa høj at Rundetårnet kan staa enden, bag Secnen er
 Skuespilslokalen, Ballet og Korfare, i Stueetagen har Kor og Statistperso-
 nalt deres Værelser i 1ste og anden Etage har Skuespil og Operapersonalet
 deres og endelig i 3 og 4 Etage Balletpersonalet deres Værelser, i 3die Etage er
 Balletens store Dansesal, i hvilken Gulvet er skraaet. I Dunge
 har vort Værelse, Sædet oppe der var mindre hyglige da vi fik lys fra et
 Jaguindie der var anbragt midt i Loftet og kien gav et sparsomt Lys og
 meget lidt af frisk Luft, Udrikt var der intet der hed og vi befandt os
 næsten som i et Fængsel. I Magasinbygningen som var forlændt med
 Theatret ved to Overgange var der Material, Skroddeur, Snedkerarbejdet, Garde-
 robe og Plads til Overværing af Secners Toppur og Møbler her var ogsaa Trævesal
 til Brug for Harsyngeskole og endelig var Theaters Kantiner, Cheffens Modta.

gebrevelser og Oconomiinspektørens Trinaklyghed og bantav. Stueetagen
 var indtullet til Butikker. Selskabspladsen var meget smukt decoreret,
 Vojene var holdt i en mærkelig Tone og 1ste og 2 Parkets Stals med sådt
 Fløj og Klode, de 4 Etagers Balustrader var rigt prydet ogsaa Klange og Klaf,
 samelygen er anordenlig smukke med de svare Fløjls Partier Kantode med
 Guldfynder. Over alt dette hvælver sig det smukke Loft med de ni
 kluser som er malede af vore første Kunstnere og den pryttede Tris-
 merlysekrone danner en vordig Slutning paa det hele og gjør Selskabs-
 pladsen smuk og hyggelig. Den første Saisan paa det nye Theater gik
 for Stæstedelen hen uden videre Begivenheder, men skæde i April
 begyndte Baumanville et stort historisk Stykke ved Haun Strøma
 paa hvilket der var pihye mange Præier og hvartil der fandtes et
 meget stort Scenearrangement, jeg var i denne Ballet tildelt en Rolle
 som Doog, 3 af Herrene var Karre og ^{sammen med dem} ~~en~~ meget vanskelij
 Dans og jeg en Solo og en komisk Entee ^{sammen med dem} Karrene, dette
 Parti skaffede mig min første Omtale i Bladene ^{disse} som roste mig for min
 mandsomme Udførelse af Rollen. Det var i lang Tid Baumanvilles Særke
^{opkulturerede længe paa} værdan han vilde have mig klodt paa og mærket, endelig blev han
 slaaende ved, at jeg skulde vore meget tyk og ufarmelij og ikke alfar
 iing. Der blev giuet Orde til Skroddeurstedes Didricksen om at syen
 Vatton til mig, da den var fordig og den var blevet prændt paa mig
 blev den kareut, den var ikke tyk nok, den maatte gøres om,
 og efter det andet Forrøj var den tilpas, men da jeg saa prændt den
 og bostumet var trukket ovenpaa, fandt vi mig lidt lille Haved fildston
 dig, og jeg var dog blevet mærket efter Lægenets Sykkelse. Da Ballet

imestuen saa mig, tog han sin røde Hætte af kløede sig i de grønne Lokker og sagde: "Det kan jo slet ikke gaa, Dungen har jo intet Hæved, kan der ikke gjøres noget for at faa det Hæved stort." Disse Ord vare hænduendte til den unge Fridor Hoppensack, der var ganske uheldig over ikke at kunde gjøre Balletmestren tilfreds, efter nogen Spekulation ^{hvor} sagde han: "Jeg kunde jo foreslå at konstruere et Par falske Kinder og saa give ham en falsk Nose og Hage paa, en Tante maa han ogsaa have paa og saa maa Didricksen se en stor Hævedbeklødning til ham saa tror jeg nok, He Balletmester, at det skal blive godt:" "Ja guds det" udbrod Balletmesteren: "For Dungen vil jeg have tyk:" "Kogte Da" ^{og} efter, blev jeg tilbragt til at møde paa Theatret en Aften da jeg skulde de maskered, Hoppensack havde nu faaet de smalle Kinder, Nose, og Hage færdig, de blev med meget Haardt paa mig og langt om længe miste jeg mig for Balletmesteren og He Gade der udbrod: "Nu er han skudt jo:" "Det var idmidlertid meget ubehageligt for mig at have alt det Stads paa og jeg led ganske qvisamt af, Varmer, men det gjælte imidlertid ingenting, thi da Balletten Indtog den 7 Mai gik første Gang gjælte den uimædelig Lykke og jeg var mit Vedkommende vakt uimædelig Jubel og Haardtad hos Publikum, thi ifaalt hele Staden lignede jeg en Kugle der tumlede rundt paa Secnen og som de tre Maanedes spillede Baldt med. At Baumanns var tilfæde med os vidste vi, thi naar han havde camponeret noget som han selv syntes om og som hans Personale udfært til hans Selskabssted, gik han altid op og ned ad Gærdet og purrede i det grønne lakkede Hæved og flyttede med et uheldigt Smil. Saa gik 7 Lange i Mai Maanedet

med og da Lauranen var færdig havde jeg ^{optraadt} vant 91 Lange med.

1875 76
N^o 9.

Efter Ferien mødte vi alle paa Theatret igjen, der Jensen var kommet ind paa et andet Værelse og Emil Nølle havde forladt Balletten, men var blest ansat paa Fawalter Egersens Kontor som itseritent. Hans Beck og jeg vare nu de ældste paa Værelset, de efter fulgte Eduard Rieckner og Ludvig Petersen ^{saamt} og flere andre Lange ^{der alle rejste, forlegte sig} hvoraf kun Eduard Rieckner blev ved Theatret. Vi fire Lange begyndte efter Ferien i et Par Maanedes at gjøre os bekendt med det nye Theaters indvendige og udvendige Dele. Vi forvandedes overalt i Bygningerne men da der var flere Steder der var utilgængelige for os laavede vi os en Rækkevis som var os til megen Nytt og bandede os Vej paa de utilgængelige Steder. Vi vandt de om i Theatrets underjordiske Gælder hvor vi Haardt i Haardt famlede os igjennem, i det dybe Mørke ^{hvor} vi sandsynligvis mødte os efter nogen Tid ^{hvor} stude den kam fra nogle hvide Sneklumper, som vi efter ^{meget} noget Maaned fik tilkænde op, heroptraadte Gangen og vi ^{stod} foran Facaden paa Theatret men i en Gyde af en Sne stien, men over os havde vi den klare Himmel Skjærslyngningen var ogsaa stærkt hjemsøgt af os, her laa Secnens Dage for paa lange Gylder ^{for} Guld til høft, Imellem Gyldene var en smal Gang hvor der fra Loftet hang lange Tøse fastgjort i Sæller og bærede den ene Ende af Tøjet om Linet og bærede os ned Gærdet og

af den anden Ende helt op under Loftet og haandede saa paa den øverste
 Hylde, men var stærkt forvildet og var dog at komme op paa Kramloftet og
 deraf ^{via} af en smal Stige op under Kjølden paa Theatret, her havde vi
 en glimrende Udsigt igjennem de smaa pikantede Lemme som ^{var}
 fantes her for at skaffe Luft ned paa Loftet, men var Distigtet blev
 større og større, da nemlig opdagede at vi kunde bygge igjennem Lemmene
 varede det ikke længe før vi stod paa den uendelige Side af Kjølden
 og deraf og til det flade Tag hvor Synoflederne var opsatte var Vi
 ikke længe og Betankningstiden endnu Rættis og i et Nu saa vi
 deroppe, her var jo en hemmelig Udsigt og det blev et meget søgt Sted
 og vi spjorte her var Forkast mange Gange. Ved Raader at færdig i de
 "højere Religioner", som Christian Madson siger, var den Tanke opstaaet
 hos os, om det kunde lade sig gøre at bygge op ad den uendelige Side paa
 Kjølden, vi tog Maal af den flue Gange en Dag da vi alle fire var sam-
 lede paa Taget kam det igjen paa Tale det af dem var af den Mening at
 det var umuligt, jeg derimod vilde prøve et Forsøg, jeg tog Skoene af og be-
 gyndte paa den farlige Vandring, det varnokkelij var at paa Tøfsted paa det
 glatte Tøfsted og indtil jeg havde naat op over halvdelen af Kjølden
 var jeg ikke udenfor Tale, thi havde jeg mistet Tøfstedet var jeg trillet
 ned og uheldbarlij slaet mig ihjel. Experimentet gik heldigt og velbehol-
 den kløb jeg gjennem Løgen og blev modtaget af mine Kammerater
 med Jubel. Vandinger paa Taget af Theatret var i det hele taget en
 meget god Spast ikke blot om Dagen, vi fandt ogsaa paa at
 vandre der om Aftenen, men da der selvfølgelig var mørkt havde
 vi ^{og havde} anskaffet os en Bløndlygte og med denne sneg vi os omkring som

firmumrende Skikkelser omkring i den boligmarks Nat. Saa vist Toube
 havde vi faat ophaent en Tøfsted som vi havde nyet Faingjeld af min
 Farvatten som jeg omkring og saa efter paa Toubeens overaskede
 os medens vi var i den uheldige Fart og ^{en Dag} skar hele Stadsen ned.
 At vi var nogle slomme Drenge til et ganske gale Stykke moa vi
 sige ud i Byen, thi nyet Tid efter at Farvatten havde skaaet
 ut var Tøfstedet ned, fandtes i "Vesttidsbladet" "Tøndt" en Tøfsted hvor
 man saa os i en flyvende Tøfsted og Farvatten staaende i Tøfsted
 og tændte af os. - Denne Vinter var jeg af Rosa Trice angaaende til
 et lide hendes Danceskole, da hun selv var saa gammel at det an-
 stengte hende at vise Eleverne Tøfsted, det var en vanskelig Daga,
 og da hun ^{og} paa det bestemte had mig om ikke at give mig af
 med de andre Drenge, men afsig mig som Løve, det gik over at
 faaentning godt og da Danceskolen var færdig fik jeg Tanasari af 50
 Kr, hun havde nok meget faaent med mig og sine sine
 havde spjort mig flue Gange, om jeg ikke vilde tage med hende
 til Wien hvor hendes Søn Christian Trice opbalat sig og havde
 en stor Stilling ^{som Løve} med Hoftheatret som Dancer, det havde mine Far-
 alde imod saa det blev der ikke noget af det. Theatersaeson 1875-76
 var begyndt, den 6 October opførtes første gang "Lytemand" der blev en-
 digt indpelet ^{dette} var den første Tilskamer jeg anerkendte, den 31
 samme Maaned var der Festsforestilling i Theatret i Stedning af et
 Ludvig Hallerups Statier blev opført den opførtes "Kontekvieren".
 Penilles korte Frøkenstand og en ny Ballet af Baumanville kaldet
 "Fra det gamle Starhundede". Jeg var ikke med i den og det maade

mig dyder meget at se Balletten fra Silokuepladsen ^{hvilket} der nu med Staven
 var blevet ^{en Guldmedalje, idet} helt spjeldet ^{medvirke} for mig da jeg nu var med i alle hans Balletter.
 Den 4^{de} Januar var jeg med i Hans Hyling af Sæpuldet, hvor Hyling uld forlade Sjæstuen
 bliver holdt tilbage af sin Hades Damsker, som udføres af ^{hans} diels, blev Friens
 pludselig ryg og rejste sig for Hr. Lemmensens Sædder, ^{altså blev givet} han gav hurtigt Sjønd
 til Sæpuldets Midgang, og sin Lieke blev hevet op paa det Væbne og ^{begynde} hjalp him, men
 hun kam aldrig til at optage mere. ^{hun} thi var blevet ramt af et ^{opropet} af et vil.
 fælde hvoraf hun aldrig kam sig rigtig. Sin Chast Hansen, der tilfaldigt var
 i Højen ^{ind.} Dubleus Partiet og Forestillingen forfatter. En anden aften et
 samme Opera opførte skets der et ganske massant Tilfælde, der var blevet
 ringt til Løstet, vi var kammet ned paa Scenen og alle mængde Mennes-
 sker ^{ind.} vimbol emellem ^{hverandre} hinanden, Inlet, Bänder, Drogge, Maskinfolk o.
 en hel Masse civil klodt Tjenerer, da pludselig gaaes Fartappet, og Løstet
 krum berde den højele Sammenlig faaen i ^{gjæran} midt Fløjt til alle Sider, det var
 rimeligvis gaaet saaledes til, at den Mand der skal ringe Publikum
 og Orkestret ^{spilte} ind ^{spilte} hørte paa en gal Hænge og de ved pumkalt
 Familien en. Der var i lang Tid paa Danseskolen arbydet paa et
 lille Dansedivertissement, som Hr. Brodersen komponerede og som
 skulde udføres af os Elever baade store og smaa og det var saaledes
 laet tilrette for os, at vi hver især fik et ledning til at vise paa
 hvad Standpunkt vi stod. Hr. Brodersen, der nemlig havde forlatt
 Scenen for et Par Saisoner siden, ^{vilde} mente nu ogsaa at trække sig
 tilbage kam Løser ved Danseskolen for at give Slæde for en yngre.
 Divertissementet indeholdt følgende Numre. Først præsenteredes de
 ganske smaa Elever i nogle lette Trinøvelser duester havde jeg

en Solo, som var komponeret efter mine Løser, og gav mig sortij et
 ledning til at vise min Ferdighed i at give Trinøvelser, derpaa en Solo
 af Johanne Petersen, en Spanisk Dans danset i kostume af Ida
 Berthelsen, og derpaa en Pas de trois af Hans Beck. Virginia Han-
 te og Henriette Mayentzhuers og endelig til Slut en Finale fa,
 løst danset af os alle sammen. Bestemmelsen var at opføre dette
 Divertissement en aften i Slutningen af Saisonen i var Dansesal
 i Overvarelse af Balletmesteren en Del af Balletpersonalet og
 selvfølgelig Chefen og flere andre. Den lange ventede aften opbrandt
 og forløb hvad selve Udførelsen angik ogsaa godt for os og vi
 hørte hver især megen Bifald for vare Tilstatamer, Baumann
 ville og Chefen var ihyre begejstret for hvad Løser Brodersen ^{harde} var
 gjort for os og Baumann ville ikke paa nogen Maade give et
 kald paa Brodersen, men Brodersen var bestemt paa at vilde
 forlade Theatret og først da alle hans Elever med godende Løser
 bad ham om at blive endnu en Saison, lod han sig overtale
 dertil. Den højtidelige Del af Festen var nu færdig og nu skulde Elever
 ne belønnes og der skulde trækkes lod om far kelligt Gaver, som
 vi skulde have, derovre kan jeg ikke undlade at beskrive, et
 mindre fint Løst der fandt ^{sig} Hr. Brodersens. Hans Beck der
 af Vøxt var store end mig, men af alder yngre, gik altid for
 at vare den ældste, han og jeg blev kaldt frem, der blev derpaa
 spurgte os, hvem af os der var ældst, hvortil jeg naturligvis svarede at
 det var jeg, nu blev der en underlig Forlegenhed, thi de var jo ikke
 blevet paa det Løst fra mig, det var nemlig først bestemt

at Hans Beck skulde trokkes først, men da de nu ikke godt kunde lade ham gaa ^{der} forandrede det til den største trokker først, han fik saa ogsaa den Gane der var bestemt for ham, nemlig et Solvick.
 Jeg desmod fik en Pastemans med 2 Kræver i. At Hans først i Solvick skal jeg uiligt indrømme, men naar de overenskomme bou sig ad paa en saa uretførdig Maade, kan det hellere være nogen at jeg blev rasende af Harme og da jeg kam hjem flaaede jeg Pastemansen i hundrede Stykker. — Bøsen og Baumannille havde imidlertid fundet saa meget Behag i Biodeusens Stykke at det blev bestemt at opføres det paa Scenen, da det var imod Slutningen af Saisonen blev det afgjort at Divertissementet skulde opføres til Ballettens Forestilling den 1ste Juni. Det vakte naturligvis stor Gløde blandt os, at vi skulde have Lov til at sende det stort Publikum og maaske for Hønhuset, der blev nu yderligere holdt Frihed og Divertissementet blev døbt "Fremtiden". Den 1ste Juni var en Glødesdag for os, dog blandet med den naturlige Angstelse som altid betar en naar man har en Opgave at løse, Dagen smeg sig langsomt frem og Kl 5 havde jeg ikke mere. Na paa mig jeg gik paa Theatret med de bedste Gæster fra min Farolds der skulde de hen og se paa Forestillingen. Kl 6 var vi alle fix og færdige og mødte i Foyen, hvor Hr Brodeusen efteraa oratte i Sammen og gik til Skole med os. Fremtid skulde opføres først drøfter Ungdom og falskhet og til Slut Livsgæns paa etager. Registrans Klokker ringer alle begynder vi os ned paa Scenen hvor Brodeusen giver sine sidste Ord, Toppet gaar op og Fremtiden begynder og gik naturligvis stammende lykkes og aldrig ^{gaa} jeg faaet saa meget applaus som den Aften, vi havde da

ogsaa den store gløde at blive rost i alle Bladene og nogle af dem skrev, at Theatret maatte være glade ved at have en saa flink Ungdom til at tage den Baumannilleske Tradition i stv. At Brodeusen havde roset en Fader for os unge det havde vi jo saamange Beviser paa og at han vilde kvart Bedste vilde vi ogsaa, ^{men} "denne Lige" hvor hans Stycks skulde frem paa Scenen kam der et ganske Stok frem hos ham, ^{hvilket gav sig Udtryk i Refleksioner} som jeg ved det rent Selvefald kan offentliggjøre, det er et Brev, som ^{hans} blev skrevet af ham til Hr Redactør Poug af følgende Indhold.

Kjøbenhavn d 29 Mai 76.

Højløstede og erede Hr Redactør Poug.

Da ofte den første venlige Modtagelse baner Vej for en lykkelig Fremtid, saa beder jeg Dem godhedsfuldt at skjenke de unge Mennesker Deres Omrøksamhed, som ved Forestillingen paa Torsdag til Indtogt for Ballettens Sensionsfond udfører et lille Balletdivertissement

"Fremtiden" 1ste Gang af Undertegnede, udføres af mine Elever.

- Sar de trois. Hr Hans Beck Tak Virginia Monti Tak Henriette Meint "høsen"
- Spansk Dans — — " Ha Berthelsen.
- Solo Hr Chr Christensen " Johanne Petersen
- Finale Galop. Balletskolens yngre Elever.

Efter jeg nu i 30 Aar uafbrudt har arbejdet bag Bæltisserne

som jeg deuffter aabnede lod saaledes.

Min kjære Christian!

Det er ganske naturligt at man gjerne glødede Elever som udniser Ild, og da Du hører til mine flinke Folk og jeg tillige vil give Dig et Bevis paa, at jeg ikke foretrakker den ene Elev paa den anden, saa sender jeg Dig — idet jeg ønsker Dig tillykke kjære Christian — i Dagens Anledning en Gave, som har den Egenskab at paaminde om Tidens ustandselige Fart, hvorfor man let kan mer Dagefter, desam man ikke glemmer Sjeblikket.

En hel Karokke er hængaet siden den første Dag paa Balletskolen, og jeg tør nok sige, at hidtil er Tiden benyttet godt, ifølge Dine Anlag og Krofter er jeg meget fornøjet med Din Fremgang — med Guds Bistand vil Du nok vove, og sa er jeg overbevist om, at Du faaer god Anvendelse for hvad Du har hørt, imidlertid, er der endnu Meget at indhente,

baade i Henseende Din Høist og aarige Uddannelse, derfor min unge Ven, har forøvrigt, hvad der er Dig mest tjenligt at lode, kusk mine smaa Forsamlinger. — Med de bedste Ønsker for Dig forbliver jeg
Din hengjorte Løve
Georg Brodersen.

Kjøbenhavn 8 Octobr 1876.

En Gave som jeg blev meget glad over var Nordens Guder og Oehlens skjelger som jeg modtog af Skuespiller Feinbarff, som var en stor Børnemen og holdt meget af os unge, Hans Beck forovrigt har Holbergs Comedier, fra mine Forældre og Højtningen modtog jeg naturligtvis og saa en Masse dylige Ting, fra Theatret modtog alle vi Confirmationster 40 Rb hver i Confirmationshjælp. Gildet som mine Forældre gjorde for mig var meget smukt og der blev holdt mange Saler for mig og min Fremtid, en Løve havde jeg paa denne Dag, og det var at jeg maatte sære mine kjære Bedsteforældre, som vare forhindrede af Sygdom. — Dagen efter var jeg paa Theatret for at hilse paa Hr Brodersen og takke ham for Gaven, efterhaanden mødtes vi Confirmationster med hinanden og der var en gjensidig lykkanstning og fremvisning af de Gaver som vi havde paa os. Nogle Dage efter aamtalte Regimentet, modtog vi Confirmationster en Indbydelse til Middag fra Hr Brodersen der baade paa Hesselhøj ved Helligøng, det var meget flot arrangeret, i fem Confirmationster havde Slots

sammen og vare Hænderne vare anslyngede af Bjelov blandet med smukke Blomster, foruden os vare indkøbte et udsøgt Selskab af Theaterfolk og en Del udenforstående. Middagen var meget animeret og det manglende ikke paa Taler for os Uoppe som blev ønsket at Høje paa ^{for} Hensigtsløsheden. Efter Middagen var der et meget livligt Bal som ^{da vi med} desvare maatte opbryde ved sidste Tojs Ankomst til Helsingør Station da vi med dette Toj skulde hjem til Hovedstaden. —

Som omtalt i Brodersens Brev til mig, var jeg jo ingen Kompe da jeg blev campiment, som følge deraf maatte jeg stadigvæk agere blandt Bøimene saa Reputations for mit Vedkommene var ikke rigt paa Afvekslinger i denne Saison. Bøimanielle komponerede en ny Ballet, fra Titulin til Mauskau, hvilken blev hans sidste stykke, i den fik jeg et lille Dansparti som ^{præsentation} præsenterede sig som spillende paa sin Fløite og Trumme iask ansaaede 5 par vorende der dansede til Dansens Spil. Ideen til denne Ballet formoder jeg, at Bøimanielle fik ^{hans for det da han} ved at have set Kiserfæsten paa Kærul som Holm Hansen havde skrevet og som gik i Saisonen 1875, men som kun gjæste ringe Lykke om end kjædet der var opret meget paa en flot Udførelse, det var nemlig alt andet end fertigt, men hvad Holm Hansen ikke arvede det gjæste Bøimanielle. Thi hans Lidet stik der faar sig i Moskauer i selve ^{for} Chærens Salads var saa pragtfuldt og kostumen og Decorationer saa glimende anvendt, at Balletten blev en sand Festforestilling og at Bøimanielle skattede sin komponistvirksomhed med Glæde ved den dette stykke om ^{det} det opnaaede ogsaa 16 Udførelser for godt Høje. I Balletten konservativt havde vi en meget interessant Debut, nemlig

Chr Lauritzen der debuterede som Dufeur, han skilte sig anerkendt godt fra den vanskelige Opværelse, trods ^{dog at} han i den opværelse Miniker Soppunraach havde haft en uforlignelig Faganger. Jeg var avanceret til i anden Akt at vare sammen der Kammere ind med den tilslæede Englønderinde og farspænger Dufeur om det er ham der har overtennet om en Hane i Le Figaro. I Balletten Fieldstuen havde vi atter en Debut nemlig Erik Ottalie Flamme som Asta, hvilken Rolle hun udførte meget godt, men i de bevægede Scener saa stærkt, at hvar hun faldt til Jorden slog hun regelmæssig sine Kno tilblodt, ja det gik saa voldsomt at Kongehuset's Mediciner lod hende gjenne Chefen vide at hun maatte minicere Rollen meget da det hjerpen var smagløst at se paa. Hans Beck var her blandt de Vorne, medens jeg maatte se glad til enskjænt jeg i mit Indre var grænsent færgent over at jeg ikke var stær nok til at vare med iblant dem. Brodersens Ballet divertimento Fremtiden gik to Gange i denne Saison og vi høstede meget Bifald begge gange det gik. I Kong Salaman og Sjæver Klatterger som blev opført var mine Kammerater og jeg med som Hærsørgedrenge og vi havde gjæst os al mulig Umage for at vare saa Gadedrengeagtige som muligt, det lykkedes os saa godt at Regisøren kaldte os ned til sig skjalde os saa kærtøstelig ind og forbød os paa det strengeste at skabe os som vi var gale, den sidste hjælp og satte Ro i det unge Blod. Saisonen var nu forbi men endnu var der 3 Forestillinger der skulde givet en for Ballettens Sensationskæde ved hvilken Valdemar blev opført og hvar jeg var stillet til Vage, en for Hyl Skærpiller Kiltmann der gik af med denne

Saisons Udgang ved den blev affæit Fereal og var for en smuk og mindt af Aften, endelig den 3die Forestilling for etldendams fornyelsesplan med hvilken Hr og Fru Kähler og Saa Siterium til affaanske blev affæit, ved alle 3 Forestillinger medvirkede jeg, og havde ialt optaarndt i denne Saison 158 Gange.

1877-78

N^o II.

Hr Brodersen havde nu, trods alle Overtalelser, truet sig tilbage fra sin Virksomhed som Lærer ved Balletskolen, og overdroget Pladsen til Solodanser Daniel Kuum. Ved sin Afgang modtog, den af alle afholdte Lærer, et Album fra Eleverne med samtliges Fortætelser og fra det Væxne Personale et smukt ciceret Solobogev, Brodersens Afgang blev omtalt i alle Blade, og han fik al den Annerkjendelse, som han saa fuldtid fortjente for sin lange og verdifulde Virksomhed. Samtidig ^{blev det} antagales Kuum om, at virke hen til at Theatrets Lærerskole blev forlagt til selve Theatrets Bygning. Bladet skrev saaledes.

Det kongl Theaters Balletskole overtages idag af Balletdanser D. Kuum, dens hidtidige Lærer og dygtige som afholdte Lærer, Hr og Brodersen, der i en Række af Aar har forestaaet Danseskolen og ledet dens daglige Gælder, modtog som Annerkjendelse fra Eleverne et smukt Album med samtliges

Elevers Fortætelser og et smukt Solobogev af det ærnlige Balletpersonale, hvilket overraktes ham ved en lille Fæst, der bar Tæget af det venskabelige Forhold, der stedse har fundet Sted mellem Lærer og Elever. Det er bekjendt, at Ballettens Elever, foruden Danseævelserne, tillige undervises i en af Theatret understøttet Skole. Denne ligger dog ikke, som Danselokalet, i Theaterbygningen, men for Dørens Vedkommende midt i Byen, for Tjørnes i Amaliegade. Efter nogle Timer Gælder hver Formiddag, ere Bærene, saalænge Saisonen varer, næsten daglig umiddelbart efter Gællerne til Træne paa de Balletter, der skulle opføres, derpaa fra 1-4 i Skole og i den tid paa Theatret igjen om Aftenen. For de Børn, der bo langt fra Theatret og Skolen, er disse Tæge baade trøttende og tidspildende, og den nye Lærer vilde gjøre sig meget fortjent ved at henlode Theaterchefens Opmarksomhed paa, at en Forandring heri var ønsket. Et Locale, hvori en halv Snes Sæbebain kunde undervises, maa dog med Lethed kunde tilvejebringes i Theaterbygningen.

Om nu denne Bladartikkel indvirkede noget, er ikke godt at vide, men som tidligere omtalt blev Lærerskolen virkelig forlagt til Theaterbygningen. Da Kuum overtog Ledelsen af Danseskolen var han vel omkring 30 Aar, han var en munter og livglad Mand, der med Energi begyndte sin nye Virksomhed, og vi Elever var ogsaa meget glade for ham, vi ældre Elever betragtede han med

som ^{en} ~~sin~~ Hammerater, men saalenge Skolen varede, traadte ^{dog} ~~blev~~ ham, muetelje Forhold fuldstandig til Side for Loreen. (Laisan 1877-78, som nu begyndte, maa jeg for mit Vedkommende benoene med Længsel og glæde, jeg var hverken Fugl eller Fisk, for lille til Voxen Tjeneste og for stor til at vore blandt Børnene, men der blev set ijennum Fingre med mig saa jeg fik Lov til at beholde mine gamle Klæder i de gamle Stykker, det blev ogsaa den bedste Laisan jeg endnu havde haft, thi jeg optraadte ialt 167 Gange i Straks i September var kyl Skuespiller Manjuis angaaet som Gæst (og jeg haadde den store Fornøjelse at se ham i en Del af ^{hans} ~~sin~~ flandskotte) Han spillede 15 Gange og fremviste for Publikum saa muetelje Tjener som Birkedammer Hans i Eventyr paa Fodreisen, Jacob van Thybae, Salaman, Goldkalp i Kong Salaman og Føjers Hattensogin og endelig som Salstaff i Kong Henrik den Fjerde, det var en stor Nydelse at se denne glimende ^{Spuespiller} ~~Gæmmedet~~, og jeg farsatte da hellikk en eneste Fortælling. — Børnemanilla's Ballet, Et Sol, herogn blev gjenoptaget, heri var jeg blevet befuldt for Traldhævedet og var nu blevet en af Smiddængene der hører til Klædesloften og da jeg nu skulde vore markeret havde jeg ^{at gøre mig} ~~strolidning~~ ^{Marken} til at ~~laure~~ mig saa karakteristisk som muligt. I den Akte, hvor hele Persanalit danser den store Traldgalep, havde jeg Plads i Midten, jeg dansede den saa godt og var saadan inde i Karakteren, at da Akten var ud og jeg gik paa Scenen kam Børnemanilla hen til mig og sagde, at jeg havde danset ganske ^{briljant} ~~udmærket~~ og at jeg ~~udmærket~~ havde ~~hælt~~ Karakteren, " Blev saadan ved min Dæng saa bliver Du nok

til noget, jeg vil sige Dig, det har vort mig en stor Glæde at sidde med i Klæde og se paa Dig: " Dængaa klappede han mig paa Skulderen og farsmandt. Denne Lovtale som blev givet i en Del af Persanalits Versoelre, var jeg naturligvis uimaaedelig kemykt over, og mine Kollegaer kam ogsaa hen til mig og komplimenterede mig og sagde, at det künde man kalde for at faa Ros. Kammerkone Fallisen havde antogt Henrik Ibens, Samfundets Støtter, hvori der var en temlig stor Dængiølle, en Dag jeg stod paa Dænggangen sammen med nogle af mine Hammerater, deiblant Edvæst Bückner kam Kammerkoneen gaaende med Regisør Fredstrøps, vi hilste paa dem, men saa kalte Regisøren paa Bückner og Kammerkoneen spurgte ham, om han havde Lygt til at rejse til Amerika (Dængen i Stykket farsogjer naturligvis ogsaa) kvædet han noget farsæisret svarede: " Jo-oo: Men da Kammerkoneen ser iøjte paa ham, spær han dog, at han er for lille, (Dængen skal vore Bøtar.) Kammerkoneen og Regisøren skiltes efter nogen Samtale ad og mine Hammerater farsmandt ogsaa, jeg derimod grændede paa hvad det künde vore med den Amerikarejse, og hvad der kam op i mig maa Gudeens vide, men jeg løb efter Kammerkoneen og sagde ganske ligefremt til ham, at jeg künde have stor Lygt til at rejse til Amerika: " Künde Du det min Dæng: " svarede han: " Ja, nu skal jeg se hvad jeg kan gjøre for Dig: " Dængaa spurgte han mig om hvor gammel jeg var, og om mit Navn og gik saa sin Vej. Jeg var nu ganske spændt paa hvordan det vilde gaa mig, om jeg virkelig skulde ogsaa at faa en Talerolle, takket vore min Frimodighed paa for Dage efter kam Skuespillerhævedet med en Rolle til mig, Olaf Bernick i Samfundets Støtter. Alt dannede vündt for mig

af Glæde og jublende glad ilde jeg hjem og meddelte mine Forældre den glædelige Nyheden. Sæsonen begyndte, og kgl. Skuespiller Rosenkilde indstuedede Rollen med mig og efterhaanden som ^{denne} Sæson skred fremad blev man mere og mere tilfreds med mig, Hammerskue Falleren der indstuedede Stykket var meget optaget af det, da det var det første Stykke han såe ^{denne}. Søndag den 18. November gik Stykket første Gang og gjætte i man delig Lykke, alle de medvirkende var henrykte derover og Hammerskuen med, der lod de noget gaadefuldt Ord ^{hænge} til mig, at nu var min Lykke gjort. Stykket blev mestelig spillet, og som ^{et} Bemærk, hvorefter Gamle Bekant (min Moder) Fru Sackapian og Fru Gjærling har inde i deres Kaller, ^{var} at i 4te Akt, hvor de opgyer at Olaf (Lænnen) er forsvundet, var deres Sag saa stærk at Sæsonen ranted dem ned af Hinderne, og hvor han flüet fiendte af Skibsbjger Steens der bringer ham tilbage var der udfærel af Kallen saa glæmmede, at det opheide at være Hamudispil, ^{det} og var som den sande Viike lighed, derfor intet Under, at det gjætte Lykke, Skatet havde udvalgt Hæis 23 Gange. Det Spørgsmaal var stillet til mig om jeg vilde have 4 Rk pr. Aften naar jeg spillede Kallen, eller om jeg vilde have Saisonsduceller, jeg foretrak de 4 Rk, hvilket var meget heldigt da Saisonsduceller ikke vilde have blevet saa stærk man vilde ganske simpelt have nøjedes med at give mig højst 50 Rk. Sæsonens Ballet Livjogens paa etager gik ogsaa i denne Sæson, heri kom jeg til at gjætte min første Dønnen ^{spil} ^{så} ^{sej} ^{de} ^{nyeste} ^{men} ^{at} danse Helen og Malinasken med i bagevorte Rokke. Danie Ruim var begyndt paa et lille Balletdivertissement kaldet Backisfesten, det var et meget smukt og

knækket lille etlige, som ogsaa gjætte førstent Lykke og opvandede i denne Sæson 13 Opførelser, jeg var med som Backant og var glad over at danse i de Dønnen Rokke. Brodersens Dansedivertissement gik atten Aar 3 Gange over Scenen. Den 1ste Juni havde kgl. Danseens Chefen Læna Stielman afholdt forestilling ved hvilken opførtes 1-2 og 3de Akt af den Stemme i Partici og Livjogens paa etager, Huset var fyldt, og hien blev lænnet med mange Raabatter og Fremkaldelse for sin lange og digtige Virksomhed. Den 2de Juni havde vi Balletens Forestilling ved denne assistende den 12 aarige Violinist Maurice Degenmant hvorefter at Valkyrien blev opført. Heri var jeg udtaget til Viking hvorover jeg var meget begejstret, det var ogsaa med megen Lykke hos jeg opførte mig de blandede Rokke og Skog og inded en ung Vikings vilde Mod, tumlede jeg omkring og delte med Liv i de forskellige Optain der kulminerede, i 4te Akt, hvor de 3de Vikingen staa op, og i himmelblaa Tunikker og Selvfjelm med Vinger, mødes i Valballe, modtogende Dikkedarmet og de diglige Dønnen. Den første Juli fik jeg min Udsværelse som Balletdanser ved det kgl. Theater, med 300 Rk i aarlig Gage og Friplads i Partiset til alle Forestillinger. Med denne Sæson sluttes min Barnevirksomhed til dels og tror derfor passende at kunde slutte dette Afsnit.